

La substància d'un bon adjectiu

Josep Pla, periodista abans que escriptor, però un dels més grans periodistes escriptors, va ser el lligam d'un sopar d'homenatge que es va celebrar divendres al restaurant La Taverna del Mar de s'Agaró amb motiu del 125è aniversari del seu naixement. La família Ensesa, propietària de l'establiment i de l'hostal La Gavina, va cultivar amb aquest gran home de les lletres una amistat que ha transcendit el temps. El sopar, tot i ser una obvietat dir-ho, va ser la millor manera, o si volen l'excusa precisa, per recordar aquest personatge de poca gana però enamorat de la cuina. Pla no es considerava ni un gurmè ni un gormand; així i tot, sabia apreciar el que ell anomenava una cuina plena de substància. Una deliciosa metàfora, si em permeten, que converteix la substància en l'adjectiu imprescindible per cuinar i donar cos i sabor a un bon text. I això és el que va oferir el menú preparat per Jaume Subirós, d'El Motel Empordà, i Lluís Planas, de La Taverna del Mar.

Les parets blanques i els tons blaus, així com els rajos càlids dels llums, donaven un aire pulcre però en absolut mancat d'ànima a La Taverna del Mar. El contrast de la blavor esmoreïda d'un mar que semblava esperar resignat darrere les finestres reforçava encara més un ambient de conversa necessària i enriquidora.

Carina Ensesa, desperta, atenta, explicava anècdotes mentre es lamentava de ser massa menuda en aquells sopars per apreciar tota la dimensió d'aquell gran home, que no homenet: "El pare, un home culte i lliberal, volia que fóssim presents en aquells sopars, per enriquir-nos." Al davant, Ramon Vendrell, periodista d'El Periódico, observava amb la mirada d'aquell que està acostumat a veure més del que un es pensa. Van desfilar espines d'anxoves arrebossades, flors de carabassó farcides de recuit de l'Empordà, pèsols amb botifarra negra i la imprescindible llagosta amb pollastre, per no mencionar els taps de Cadaqués, especialitat d'El Motel. "Pla era un home generós, molt generós. En absolut garrepa." Ho deia Joan Sagrera, empresari surer de Palafrugell i bon amic de Pla. Home llegit i viatjat, amb aquella bonhomie –que sempre sona millor en francès– va ser xofer de Pla per anar a sopar els dissabtes amb la família Ensesa: "El que no suportava Pla era els pedants, aquí sí que el trobaven", rememorava. Si el viatge es va regar amb Champagne Forget-Brimont Grand Cru Rosé o un Édouard Delaunay 2019 Bourgogne Côte-D'Or Chardonnay, escollits per Jaume Soler, seguir amb la conversa era inevitable. I es va formar una gran rotllana a la terrassa. Va ser com un nou començament per a un sopar que havia deixat les postres molt lluny. Fora de les rialles de la rotllana, parlava de llibres amb Gonzalo Valero Canales. Tots dos ens lamentàvem de no haver tingut un mentor que ens guiés entre l'univers literari d'aquells grans escriptors, del qual forma part Josep Pla.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 22-05-2022, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2143271-la-substancia-d-un-bon-adjectiu.html>